

[Justitsministeren]

Det er heller ikke let at svare på spørgsmål, når fru Margrete Auken selv samtidig giver svaret: Hvordan med formanden, hvordan ikke med formanden? Svaret var givet, men det var jo ikke korrekt.

Jeg lægger vægt på, at formanden har sin kompetence til at træffe de afgørelser, der er truffet. Jeg vil dog sige, at det, at rådet er kommet til at fungere, har været til gavn for dyrene, for derved har man kunnet træffe de beslutninger, som skulle træffes på dette område.

Det afgørende for mig er, at man her helt enkeltstående sætter bestemmelser ind, som hører til i en sammenhæng, som vi har søgt at få dem behandlet i, og hvor behandlingen stadig ikke er afsluttet.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Der er et andet flertal i Folketinget, der i en anden sag også har konstateret, som jeg nævnte indledningsvis, at dette altså ikke fungerer. Når vi har en lov, der ikke fungerer, må det være Folketingets opgave at føre tilsyn med, at lovene, som Folketinget har vedtaget, bliver gennemført. Vi så det i sagen om Patientklagenævnet, hvor vi også havde problemer med at få det til at fungere, og der er et andet flertal i Sundhedsudvalget, der har indstillet, at man også gør det på den måde, som et flertal i Retsudvalget har foreslået i lov om dyreforsøg.

Vi vil gerne sige til justitsministeren, at det havde nok været rimeligt, når denne lov kommer frem til revision, at man havde fortalt, at loven ikke fungerede. Det havde nok været rimeligt i stedet for at beskyldte os for, at vi ville trumfe noget igennem.

Jeg mener, der har været god tid til at forhandle dette. Jeg er også bekendt med, at finansministeren skal til samråd i Finansudvalget i morgen, lige så vel som finansministeren og justitsministeren tidligere har været til samråd i samme spørgsmål i Retsudvalget. Man har altså haft god tid til at kigge på spørgsmålet.

Men alligevel er vi indstillet på – og det vil jeg da gerne bede om – at vi inden tredjebehandlingen får denne sag tilbage igen til udvalget.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er altså et pudsig forhold til Folketinget, ikke mindst i Justitsministeriet. Man kan jo nogle gange tale til Folketinget, som om vi var sådan nogle uartige nogle, der var så frække at vedtage noget, når så fornemme instanser som Lønningsrådet havde besluttet noget andet.

Det er faktisk Folketinget, der bestemmer over banden, undskyld, over ministeriet, over regeringen for den sags skyld også, og hvis vi vedtager noget herinde, så er det det, der gælder.

Når regeringen ikke ville lytte til os under førstebehandlingen, når regeringen og formanden ikke ville gå tilbage og se det lovforberedende arbejde, der står bag dyreforsøgsloven – og det kan formanden ikke have læst, det kan justitsministeren ikke have læst, hvis han kan sige, at loven fungerer efter sin hensigt, når kun tre af dyreforsøgsrepræsentanterne er med. Det kan ministeren ikke mene. Det gør den ikke, og det er, synes jeg, simpelt hen for slattent, at man ikke har sørget for, at denne sag kom i orden, og at vi nu skal gøre det på denne måde, som jeg er enig med ministeren i ikke er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på. Men vi er vel nødt til det, da vi går ud fra, at Justitsministeriet dog vil respektere en vedtagelse foretaget ved, at vi trykker på knapperne om disse sager, skønt man da indimellem kan komme i tvivl.

Så vil jeg lige sige til ministeren, at det kan godt være, at man i tilfældet med f.eks. Patientklagenævnet kan sige, at det kan være godt for patienterne, at klagenævnet kommer til at fungere under alle omstændigheder, men med hensyn til dyrene ser det nu en anelse anderledes ud, for der må ikke foretages dyreforsøg, hvis ikke det har været godkendt af Dyreforsøgsrådet. Så jeg tror nu nok at, hvis jeg havde været kat eller gris eller rotte – eller hvad man nu er – og stod for tur til dyreforsøg, ville jeg ikke være alt for forhippet på, at det skulle komme i gang. Vi kan vistnok aldrig nogen sinde sige, at vi laver dyreforsøg for dyrenes skyld.

Hvis jeg havde været et dyr, ville jeg godt have, at der var lidt flere, der forsvarede mine interesser, og egentlig ville jeg også sætte pris på, at vi havde en justitsminister, der synes, at Folketingets intentioner skulle respekteres.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det er den sidste bemærkning, der kalder mig på talerstolen, for naturligvis kunne det ik-